

גמ' חולין (ב) - מפרכסת הרי היא כחיה

רב דניאל שטיין

א. גמ' גיטין (ע): - והאמר רב יהודה אמר שמואל שחט בו שנים או רוב שנים, ורמז ואמר כתבו גט לאשתי הרי אלו יכתבו ויתנו, ותניא ראוהו מגויד או צלוב על הצליבה, ורמז ואמר כתבו גט לאשתי הרי אלו יכתבו ויתנו וכו', ומי אמר שמואל הכי, והאמר רב יהודה אמר שמואל שחט בו שנים או רוב שנים וברח מעידין עליו, ואי ס"ד חי הוא, אמאי מעידין עליו, אמרי חי הוא וסופו למות.

ב. חי' הרשב"א חולין (לג): - תניא דלא כרב אחא בר יעקב הרוצה לאכול מבהמה וכו' ואחד נכרי ואחד ישראל מותרין בו, וכן הלכה, ותמהני על הר"מ במז"ל שפסק בספר שופטים דלישראל שרי ולנכרי אסור ואפי' בששחטה ישראל ובבריתא לא משמע הכין ואיתא לקמן (קכ"א ב').

ג. רמב"ם (פ"ט מלכים הי"ב-י"ג): - השוחט את הבהמה אפילו שחט בה שני הסימנין, כל זמן שהיא מפרכסת אבר ובשר הפורשין ממנה אסורין לבני נח משום אבר מן החי. כל שאסור על ישראל משום אבר מן החי אסור על בני נח, ויש שבני נח חייבין ולא ישראל, שבני נח אחד בהמה וחיה בין טמאה בין טהורה חייבין עליה משום אבר מן החי, ומשום בשר מן החי, ואבר ובשר הפורשין מן המפרכסת אף על פי ששחט בה ישראל שני סימנין, הרי זה אסור לבני נח משום אבר מן החי.

ד. חי' הרמב"ן חולין (קכא): - ופריק יצאתה מכלל חיה וגבי אבר מן החי חיות גמור בעינן דכתיב בשר בנפשו ולכלל מתה כלל לא באה, וכיון שלא הותחלה בה מיתה אין סופה לטמא טומאה חמורה וצריכה הכשר.

ה. חי' הריטב"א חולין (פד): - ולפי מה שכתבנו בפרק השוחט (ליתא לפנינו) בשם רבותינו בעלי תוספות ז"ל בשיטת ר"ח ז"ל לא קשיא, שכבר כתבנו שם דהא דאמרינן שחט בה שנים וכו' אינו אלא ישראל בטמאה או גוי בטהרה דלאו בתורת שחיטה היא, אבל בישראל בטהרה דבתורת שחיטה היא מכיון ששחט בה שנים או רוב שנים חשיבי כמתה ואף על פי שמפרכסין, וזה עיקר.